

Sự thật về cái chết của Nhà thơ Linh (Kỳ 3)

Tác Giả: Nguyễn Thế Hùng Thi Sĩ
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

Ông là người có cái tâm yêu nước, thơ ông nòi. Nhà thơ Linh tôi là người đã thọc sâu dòn thân, dám sống người chết tôi vì tôi bản thân chết của mình. Và đó là sự can đảm của ông.

LTS: Bài viết dưới đây của nhà văn Nguyễn Thế Hùng Thi Sĩ, con trai nhà văn Nhà thơ Linh Nguyễn Thế Hùng Tam, nhằm phản biện một số ý kiến đưa ra gần đây, mà tác giả cho là “bóp méo sự thật, sai lệch lịch sử, xuyên tạc cái chết” của thân phụ ông. Trong số các ý kiến này, có một chuyên gia sách trong tác phẩm “Mặt Trời Ở Nơi,” của tác giả Nguyễn Văn Lộc, xuất bản mới đây. xin đăng nguyên văn bài viết của nhà văn Nguyễn Thế Hùng Thi Sĩ. Bài đăng như sau, trên cùng trang Dân Đàn.

***

Nhà thơ Linh Nguyễn Thế Hùng Tam

Trong phạm vi văn chương

Trong chương này ông Lộc trích dẫn những đoạn văn của Nhà thơ Linh hoặc của những người khác viết về Nhà thơ Linh để chứng minh là Nhà thơ Linh có bản tâm thiện và có ý đồ nhử tở.

Trang 18 (Nguyễn Văn Lộc - Mặt Trời Ở Nơi) - ông Lộc viết: “Ám ảnh về cái chết, về sự tàn hủy những mặt trời cánh diều, ám ảnh ông, bàng bạc trong các tác phẩm của ông, rõ rệt nhất là trong truyện Bướm Trùng.”

Ý ông Lộc muốn nói là cha tôi đã manh nha ý đồ nhử tở từ năm 1939, khi cha tôi viết cuốn tiểu thuyết Bướm Trùng này. Đây là cuốn tiểu thuyết mà cha tôi nghĩ vì giá trị nghệ thuật của nó. Tác phẩm mô tả nhân vật Trùng ngậm bả nhử nan y không muốn sống kéo dài cuộc đời nên thơ ông nghĩ đến chuyện quyên sinh.

Ông L c đ n ch ng đ n văn sau này trong truy n: “Cách t t nh t là nh i m t viên đ n nh vào trong s . T ch m t cái th là h t. Ng t nh mía lù. Lý lu n thêm: Hèn nhát thì không bao gi t t đ c, mà có can đ m nh tr i cũng không th t t đ c. T t đ c hay không là c nh ch không ph i ng i” (Trang 180 Nguyễn Văn L c - M t Th i Đ Nh) r i k t lu n (ngon !) nh sau: “Nh ng ám nh v t t trong truy n có th đ n đ ng cho vi c gi i thích vi c t t c a ông sau này vào năm 1963 hay không?” (Trang 181, Nguyễn Văn L c - M t Th i Đ Nh).

R i ông i còn vi t thêm là: “Chính vì th ông đã không mu n con cái trong nhà đ c B m Tr ng khi còn nh ” (Trang 181, Nguyễn Văn L c - M t Th i Đ Nh). Tr i đ t i! Ông đã đ i n đ ch quá xá i tôi vi t trong cu n Nh t Linh Cha Tôi. Trong sách y trang 17 tôi vi t: “Có m t cu n ti u thuy t mà Nh t Linh c m không cho chúng tôi đ c là cu n B m Tr ng, ông nói là chúng tôi ch a đ i n đ hi u đ c cu n truy n này”.

B m Tr ng là cu n sách phân tách tâm lý r t sâu s c, ng i i n đ c ch a ch c đã hi u, hu ng h chúng tôi h i đó còn con nít, ch đáng đ c lo i Sách H ng (sách dành cho thi u nhi) thôi. Ông c c m là vì th . V y mà qua con m t c a ông L c suy đ i n thì ông c c m vì s m y đ a con nít chúng tôi đ c xong B m Tr ng s nh h ng mà “chính vì th ” s l n ra t t h t ráo!

Mà trong truy n B m Tr ng đâu ph i nhân v t Tr ng có ý nghĩ t t không thôi đâu, nhân v t này còn tuy t v ng, đi th t kết, ăn c p ti n c a s làm, đ tiêu m t chuy n đã đ i tr c khi ch t... Không bi t ông L c có suy đ i n là t khi cha tôi vi t B m Tr ng trong đ u óc cha tôi đã manh nha ý đ nh th t kết ăn c p ti n c a thiên h ?

Ngoài ra Nh t Linh còn vi t bao nhiêu các tác ph m khác v tình yêu, sao ông không nói Nh t Linh b ám nh b i tình yêu? H n n a tình yêu, thân ph n con ng i và cái chết là nh ng ch đ i n mà t t c nh ng nhà văn trên th gi i đ u đ c p t i. N u ông L c dùng chuy n Nh t Linh vi t v m t ng i mu n ch t, mu n t t r i ông k t lu n là tác gi Nh t Linh mu n ch t thì ông L c có th tìm ra đ y r y nh ng nhà văn mu n ch t, mu n t t , trên kh p th gi i!

Ch ng qua là vì cái đ nh ki n bám ch t vào đ u đ ch ng minh cho i p lu n “Nh t Linh mu n t t ” ông L c ch ch m ch m đ i tìm đ ch nh n th y hai ch “t t ” trong truy n c a Nh t Linh mà thôi.

Sự thật về cái chết của Nhạt Linh (K 3)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Thịnh
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

Cũng nằm trong phần chép “Trong phạm vi văn chương” ông Lạc còn trích một đoạn văn của tôi trong cuốn hồi ký Nhạt Linh Cha Tôi (trang 19) như sau:

“Nhạt Linh thắp nến ngồi viết trong đêm khuya khoắt. Nhìn ng khi giật mình thức giấc nửa đêm tôi thắp nến qua khe cửa, đèn trong phòng ông còn bật sáng. Có đêm lũ chúng tôi lòm còm bò dậy vì có tiếng khóc trong phòng cha tôi. Tiếng khóc lúc đầu còn nhỏ sau lớn dần không kìm hãm được. Lũ chúng tôi ngơ ngác nhìn nhau... Không ai có thể đoán biết được ông khóc cái gì, ngay cả mẹ tôi cũng không thể nào biết được. Nhìn ng sự khám phá này đã gieo vào tôi những nỗi buồn, nỗi đau cha tôi là một người cô đơn và đau khổ. Ngoài ra nhìn ng giật mình khóc và kinh hãi cũng được tôi hình dung thấy qua giấc ngủ của ông, qua cách ông trằn trọc ứ trong đêm.”

Đi kèm đoạn văn nói trên tôi viết câu này, nhìn ng ông Lạc không trích đăng: “Một người anh họ lớn tuổi hơn ra dáng hiu hắt, giọng thích: “Chú Tam khóc vì chú nhỏ chú Long đấy!”

Trước nhất tôi tố cáo ông Lạc đã dùng tiêu đề để cố ý làm sai lệch ý nghĩa bản văn nguyên thủy của tôi.

Thứ hai, một vài người trong gia đình lưu ý tôi tại sao tôi lại viết ra để cho những người như Nguyễn Văn Lạc khai thác vào đó gắn ghép ông cha tôi một cách bẽ mặt tâm thần? Xin thưa: Tôi viết ra bởi vì tôi hạnh phúc có một người cha biết khóc!

Nếu tôi phải dùng một câu ngắn nhất để mô tả toàn diện con người Nhạt Linh bao gồm trí tuệ lẫn nhân cách tôi sẽ không ngần ngại viết câu này: “Nhạt Linh là một trong những người Việt Nam trí thức nhân bản nhất của thế kỷ 20.”

Tiếng khóc là biểu lộ khía cạnh nhân bản của con người ông. Bản chất của ông cha tôi là bản chất một người sĩ. Ông là người có cái tâm yêu nước, thương người. Nhạt Linh lại là người đã thức suốt đời thân, dám sống người khác và vì bản chất của mình. Và đó là sự can đảm của ông.

Trên con đường đời này của chúng Pháp và chúng Cộng Sản ông cha tôi đã đi nhicu người thân, nhicu đời ng chí. Trong số có Hoàng Đệ người em ruột, cũng là cánh tay phải của

Sự thất vọng cái chết của Nhật Linh (Kỳ 3)

Tác Giả: Nguyễn Trọng Thi
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

ông. Mẹ Hoàng Đò ông không nhng m t ng i em thân thi t mà còn m t đi hy v ng v m t lý t ng ông đang theo đ i. Ông ph i khóc th i. Chuy n đó quá bình th ng!

Không nhng th ngoài Hoàng Đò, bao nhiêu nhng ng i thân khác c a ông b sát h i b i bàn tay c a C ng S n: Ng i anh ru t Nguyễn Trọng C m, ng i b n văn Khái H ng, h a sĩ Lemur Nguyễn Cát T ng... Ông ph i khóc th i. N u ông không khóc m i là chuy n b t bình th ng.

Th mà qua ti ng khóc đó ông L c đã v i v k t lu n: “Nhng ti ng khóc v đêm khuya kho t là d u hi u m t tình tr ng b nh tr m c m, cô đ n và tuy t v ng” (Trang 185, Nguyễn Văn L c - M t Thi Đò Nh).

R i ông L c còn đi xa h n th khi vi t: “Đ c ti p nhng trang h i ký c a Nguyễn Trọng Thi t th t cũng không c m n i xúc đ ng. Nhng cũng cho th y r ng Nhật Linh đã chu n b cái ch t c a mình m t cách chu đáo, t ng chi ti t m t” (Trang 185, Nguyễn Văn L c - M t Thi Đò Nh).

K t lu n c a ông L c l ùng quá! May mà tôi không k ra là sau khi cha tôi m t, m tôi và chúng tôi đã khóc không b t bao nhiêu ngày tháng vì cái ch t đau bu n c a cha tôi. N u không thì ông L c đã cho r ng gia đình chúng tôi đ u mang tâm b nh tr m c m, cô đ n và tuy t v ng r i!

Không b t ông L c nghĩ gì khi đ c nhng l i sau đây v ti ng khóc âm th m c a ng i em khi n i đ t l quê ng i hay tin ng i anh ch t: “Mãi t i năm 1963, tôi đ t nhiên nghe tin anh t b cu c đ i. Âm đ ng đôi ng . Vĩnh bi t ng i anh mà tôi h ng yêu quý. Nhng đêm khuya v ng, t i n i quê ng i, tôi đã h ng khóc - khóc ng i anh thân yêu, m t ng i đi ti n phong cho làng văn Vi t Nam, m t nhà văn l i l c, m t ng i lãnh đò cách m ng Vi t Nam trong nhng lúc khó khăn gian kh nh t, m t ng i không màng danh l i, ch b t mình có gì đ c ng hi n cho đ ng bào cho đ t n c” (Nguyễn Trọng Bách, trang 66, Nhật Linh, Ng i Nghĩ Sĩ-Ng i Chi n Sĩ).

Ti ng khóc này có khác gì ti ng khóc c a cha tôi tr c cái ch t c a ng i em Hoàng Đò? Không hi u ông L c có vin vào cái ti ng khóc này đ gán ghép cho chú tôi, ông Nguyễn Trọng Bách m c b nh tâm th n, lúc nào cũng chăm chăm đòi t t , nh ông đã vu cáo cho cha tôi? N u s suy lu n v ti ng khóc là nguyên nhân c a b nh tâm th n đ đ a đ n chuy n t t c a

Sự thật và cái chết của Nhật Linh (K 3)

Tác Giả: Nguyễn Tấn ng Thiát
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

Ông Lác là đúng thì nhân loßi đã tßt chßt hßt rßi.

Ván dùng cái tißu xßo cßt xßn vßn ngßi khác ông Lác trích dßn mßt đßn trong cußn hßi ký Ngßi Bác cßa Thß Uyên:

“Thßnh thoßng ông lên cßn loßn trí, đßng trßc nhà đßng Lý Thái Tß, mßc gißy tß trong ví đßa cho mßi ngßi, mißng nói lßm nhßm: ‘Lßy hßt đi, xin các ông lßy hßt đi. Đßng áp chß tôi’. Tßi nghißp các ngßi thân hßt sßc lo lßng. Chß riêng mß tôi sau lßn chßng kißn cßn loßn thßn kinh vß nói riêng vßi tôi: ‘Bác điên khôn ghê, chß thßy bác vßt gißy tß lßm cßm, chßng thßy bác vßt tßn cho mß con mình tiêu.’” (Trang 188 Nguyễn Văn Lác - Mßt Thßi Đß Nhß).

Nhßng ông Lác lßi không trích dßn câu này Thß Uyên vißt ngay sau đó: “Nhßn xét bí mßt này cßa mß tôi làm hai anh em nghi ngß ‘sß loßn trí cßa Nhật Linh’. Nhật là tôi, vì đßc mß tôi kß lßi nhßng thß đßn chßng Pháp cßa ông thßi trßc: hóa trang làm ăn mßy, ông già, ngßi say rßu, mê thßi kßn đß che đßu hoßt đßng cách mßng. Hoàng Đßo còn bß bßt giam, chß Nhật Linh, sußt đßi không bao giß đß bßt.”

Đßn vßn cßa Thß Uyên vißt (mß ông Lác không trích dßn) nói vß vß cha tôi đã tßng đßng kß chß đß che mßt mßt vß là chuyßn có thßt. Trong cußn sách Chân Dung Nhật Linh trang 135, tác giß Nhật Thßnh vißt: “Tißu thuyßt Bßm Trßng cßa Nhật Linh in xong, Hoàng Đßo, Khßi Hßng, Nguyễn Gia Trí bß bßt Vß Bßn (Hòa Bình). Nhật Linh hßc chßi hßc tiêu (Clarinet) đß che mßt bßn mßt thám Pháp. Ông làm nhßc công cho ban nhßc tài tß (Orchestre Amateur) cßa giáo sß Lê Ngßc Qußnh và các nhßc sĩ Thßm Oánh, Vũ Khánh”.

Nhß vßy là rõ ràng là ông Lác trích dßn mà nhß không trích dßn. Ông đã cß tình xuyên tßc ý nghĩa thßc cßa bßn vßn nguyên thßy mà ông trích dßn. Tß vißc bßp méo vßn bßn cßa ngßi khác, ông Lác đã bßp méo sß thßt. Tß vißc bßp méo sß thßt, ông Lác đã bßp méo lßch sß!

“Đßng tin nhßng gì ông Lác vißt, hãy nhìn kß nhßng gì ông Lác làm!” Tôi xin nhßi mßt câu nói thßi danh cßa ông Nguyễn Văn Thißu đß nói vß bài vißt cßa ông Lác.

Cái “làm” cßa ông Lác là cái làm tißu xßo trích dßn vßn ngßi khác, làm sai lßch ý nghĩa cßa bßn

Sự thật và cái chết của Nhật Linh (Kỳ 3)

Tác Giả: Nguyễn Tấn Ng Thi
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

---

vẫn nguyên thủy, bằng cách chß trích ra những chß hoc những đßn vẫn có lợi cho lập luận của ông: Lập luận này là ông Nhật Linh mà cß bßnh tâm thần, lúc nào cũng chß lßm le mußn tß tß!

Tìm hiểu ý nghĩa của hai luận tß tß

Nhß tôi đã nói ở trên, trong cuốn sách mới xuất bản Mặt Trời Đß Nhật ông Lßc đã thêm vào một chuyện hoàn toàn không có thực mà bài trước cß (2008) không có. Đó là chuyện ông cß tôi, nhà văn Nhật Linh, tß tß hai luận. Tôi xin minh xác đây là chuyện bßa đßt trßng trßn.

Đây là chuyện mà ông Lßc viết ra đß bàn luận về hai luận tß tß của Nhật Linh:

“Cũng theo bác sĩ (Nguyễn Hữu) Phißm, Nhật Linh cũng đã uống thuốc ngủ tß tß khi ông trßn ở đßng Lê Thánh Tôn. Chính bác sĩ Phißm chßa chßy, rửa đß đßy, chßch thuốc Strychnine. Số lượng thuốc ngủ hßi ßy vì ít, nên ông bình phßc ngay và vài hôm sau ông lßi đi hßp Hữu Bút Việt.” (Trang 188 Nguyễn Văn Lßc - Mặt Trời Đß Nhật).

Sao lß vậy? Chuyện đßng trßi như thế mà sao tôi không biết, bà cß tôi không biết, anh em tôi không biết. Bác sĩ Phißm là người bßnh thân chết của ông cß tôi, nếu ußquß có vß đó thì bác phải thông báo cho mẹ tôi hay biết chß?

Thêm nữa câu chuyện ông Lßc kể có vß mâu thuẫn: Vài ngày trước Nhật Linh đi trßn công an mặt tß đßng Lê Thánh Tôn rồi không thißt sßng, uống thuốc đßc tß tß, những vài ngày sau lßi bình thường, không trßn nữa, đi hßp Hữu Bút Việt. Thế là sao?

Khi viết đßn trên ông Nguyễn Văn Lßc đã mßp mß không nói rõ cái ngußn của tin này, cß tình đß đßc gì hiểu như thế chính bác sĩ Nguyễn Hữu Phißm là người đã trßc tiếp nói hoc viết ra đßu đó.

Thßt ra thì không phải bác sĩ Phißm nói như vậy. Ông Nguyễn Văn Lßc đã trích đßn trên tß bài viết “Bßnh Tßt và cái chết của Nhật Linh Nguyễn Tấn Ng Tam” của ông Trần Văn Bằng (trong

Số thật và cái chết của Nhà thơ Linh (K 3)

Tác Giả: Nguyễn Tấn ng Thi t
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

---

sách ông L c vi t sai là Tr n Văn Bang). Ông B ng vi t, nguyên văn nh sau:

“M y tháng tr c, cũng theo bác sĩ (Nguyễn H u) Phi m, Nhà thơ Linh cũng đã u ng thu c ng t khi ông tr n đ ng Lê Thánh Tôn. Chính bác sĩ Phi m ch a ch y, r a d d y, chích thu c Strychnine. Số l ng thu c ng h i y vì ít, nên ông bình ph c ngay và vài hôm sau ông i đi h p H i Bút Vi t.”

So sánh đ n ông L c trích đ n v i nguyên b n thì th y ông L c đã c ý b đi ba ch h t s c quan tr ng, đó là ba ch “M y tháng tr c”. Ý c a ông B ng mu n nói là “M y tháng tr c ngày 7-7-1963”. T i sao ông L c i b ba ch này đi? Vì ông L c th a bi t r ng m y tháng tr c ngày 7-7-1963 ông c t i nhà, không đi tr n, có nghĩa là câu chuy n do ông B ng thu t i là hoàn toàn b a đ t. Nh t i đã vi t trong bài Tâm Tình c a M t Ng i Con đ ng trong sách “Nhà thơ Linh, Ng i Ngh Sĩ-Ng i Chi n Sĩ” trang 251: “...Và cũng có th vì m c c m (bê gia đình) đó mà cu i đ i, sau th i gian tr n tránh (cu i 1960-đ u 1961) i n đ u tiên ông s ng h n v i gia đình, m c dù trong đ i u ki n s ng vô cùng ch t v t, trong m t căn gác r t nh i ch An Đông cho đ n mãi t n ngày ông qua đ i”.

G n đây vì mu n ki m ch ng i chuy n bác sĩ Phi m r a ru t cho cha t i mà ông L c nêu lên trong bài, t i có e-mail h i ch B ch Tuy t, con gái bác sĩ Nguyễn H u Phi m, thì đ c ch tr i nh sau:

“Chú Thi t thân m n,

Gió nào đ a đ n, lâu i m m i đ c tin Thi t mà chú i đ t nh ng câu h i i l ùng quá v y ? Hai gia đình và nh t là cha m chúng ta thân nhau nh th ru t th t, chuy n gì mà không bi t, nói chi chuy n bác t t , b m ru t, v.v. Không h i u đ u i có chuy n hoang đ ng nh v y. Ch không bao giờ nghe và bi t là bác Lê Thánh Tôn, m t th i ng n tr c ngày song Th t 1963. Ch ch bi t đ a ch duy nh t c a hai bác và gia đình là ch An Đông, trên i u c a nhà hàng c m gà Xiu Xiu. Bác đ n v đó th i gian nào thì ch c Thi t nh nh ng ch qu quy t ngày 19 March 1962, ngày ch sanh cháu gái đ u lòng B nh Vi n Saint Paul, thì tình c bác i ch i v i b ch và hai ông cùng đ a ch vào nhà th ng. Nh v y là tr c song Th t 1963 c h n m t năm, gia đình An Đông.

Chuy n r a ru t Lê Thánh Tôn là m t chuy n hoàn toàn b a đ t. Gia đình Thi t không bi t,

Sở thú t về cái chết của Nhà t Linh (K 3)

Tác Giả: Nguy&#n T&#ng Thi&t
Chúa Nhật, 05 Tháng 2 Năm 2012 14:40

---

gia đình ch& cũng không h& nghe đ&i. L&i n&a, vì đ&ng tâm ch& c nghi&p, m&t th&y thu&c không bao giờ t&t đ& v&i m&t ng&đ&i th& hai v& tình tr&ng b&nh lý c&a m&t b&nh nhân. Ch& ch&c ch&n ông B& ch& không bao giờ vi ph&m đ&o lý này cũng nh& chuy&n đ& đ& h&t, r&a ru&t đ&i Lê Thánh Tôn hoàn toàn không có.

B& ch& quen B.S. Tr&n Văn B&ng (ch& không ph&i Bang) có đ& đ& h&i còn đ& B&c vì ông cũng đ&t nghi&p tr&ng thu&c đ& Hàn&i. Có m&t th&i gian, hai ông cùng làm chung đ&i Vi&n Pasteur, Saigon. B& ch& chuyên v& b&nh ngoài da và ông B&ng thì b&nh cùi. Quen nh&ng không th& g&i là thân vì ch&a bao giờ ông c& m&i ông B&ng đ&i nhà ăn c& m nh& nh&ng b&n thân khác. Ông B&ng r&t thích làm th& nh&ng th& lo&i bình dân, chăm b& m, nông ngh&nh và tính tình h&i khác ng&đ&i.

Đ& ch&ng minh v& cái 'h&i khác ng&đ&i' này và có liên quan đ&n gia đình ch& là năm 1975, B& M& ch& di đ&n sang Pháp. B&ng m&t ngày nào đó, ông B&ng làm m&t bài th& b&a ra c& nh B& ch& đ&t chân đ&n Pháp bi th&m ra sao vì con trai có v& đ& m, theo CS... M&t chuy&n b&a đ&t tr&ng tr&n làm cho ông bà già ch& r&t b&c mình. Cách đây kho&ng 3 năm, ch& đ&i đ&đ&c đ&c bài th& đó trong m&t T&p san đ&t c&a nhóm Y Sĩ VN. Đã tính vi&t cho ông ch& tr&ng đ& đ&c san ph&n đ&i nh&ng ngh& sao đ&i b& qua. Nói th& đ& hi&u thêm đ&đ&c cái tính thích xuyên đ&c c&a ông bác sĩ này.

Mong là ch& đã tr& đ&i nh&ng th&c m&c c&a chú. N&u moi móc cái 'memory' cùn này mà còn nh& thêm chi ti&t gì khác, th& nào cũng liên đ&c v&i Thi&t.

Chúc vui,

BT

(Còn ti&p)